

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dnnaji, 8. februvarja.

Vsi ministri so navzočni, tudi grof Taaffe, ki odgovarja Knotzu rekoč, da vsi njegovi napadi na češko sodništvo in zlasti na češkega namestnika so neosnovani; vlada drži se zakonov. (Bravo na desnici.) Vzdigne se Knotz in ropota prav surovo na ministra Taaffeja, da mu predsednik preti besedo vzeti. Knotz zahteva, naj zbornica sklene debato o ministrovem odgovoru ter da se glasuje po imenih. Knotz propade s 101 glasom proti 149. Na to se oglasi Ausserer proti poslancu Vošnjaku, češ, da ni vse resnično, kar je ta njemu očital pri debati o Forreggerjevem predlogu in hoče na dolgo in ši roko opravičevati se, a predsednik mu prestriže besedo. Vošnjak odgovori, da bode dokazov navajal o danej priliki, da je Ausserer res Slovence imenoval „lumpe“.

Volitve novih poslancev: Dummreicher, Vransy, Gregorec, Ščepanovsky, Servatovski potrdijo se brez ugovora. O volitvi dr. Gregorca poročal je dr. Polkukar ter navajal, da se je vršilo vse po zakonih in je izvoljenec v Ptuji dne 30. avgusta 1886 dobil vseh 207 glasov, v Ljutomeru vseh 68 in v Rogaci 66 (torej razven 1 tudi vse), vkup 342 veljavnih glasov. Ugovora ali protesta ni bilo od nikoder učenega in se ima zatorej volitev kot veljavna in zakonita potrditi, kar se tudi zgodi.

Smolka umakne se Chlumeckemu in rešijo se razne peticije. Ko Smolka zopet predsedništvo prevzame, začne se obširna debata o vladnem predlogu zakona o zavarovanju delavcev za slučaj bolezni. Poročevalec večine, poljski profesor Bilinski, priporoča živahno črtež tega toliko potrebnega zakona. Sledi poročevalec manjšine ter razkriva in pojasnjuje razlike mej obema predlogoma.

Slovenske poslance močno razburilo je to, kako so slovenske peticije s Koroškega v šolskem odboru sklenili odložiti na ugodni čas, ker bi sicer zbornica bila razdražena pa tudi prebivalstvo, kar bi bilo preveč sedaj, ko je država v tako opasnem stanju znotranjem in zunanjem. Tako je modroval Suess in Beer in večina mu pritrdi, najnaprej Kar-

lon, za njim Wildauer in Dzedužicki. Naš poslanec Klun ostal je v manjšini, podpiran le od poljskega duhovnika Kolakovskega. G. Klun je na podlagi peticij nasvetoval: versko šolo, 6 letno šolanje, za slovensko deco slovenščino kot poučevalni jezik prva 3 šolska leta in od 4. leta šolskega nemščino kot učni predmet.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. seja dne 24. januarja 1887.)

(Dajša.)

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da mu je jako sitno, posegati v razpravo postavnega načrta, kateremu nasproti je vlada nevtralna. Gotovo je, da je sprememba občinske postave jako potrebna, kajti leta 1866 sklenjeni zakon popravljaj se je že l. 1869 in l. 1881 je vlada sama predložila „questionär“, kako bi bilo odpraviti nedostatke dvojne administracije. Ugovorom poročevalca manjšine ne bode sledil podrobno, dasi bi to bilo jako mikavno, kajti zavračal je iste že v odseku samem. Glavni ugovor proti postavnemu načrtu bil je ta, da je to nova postava, ki šteje 165 paragrafov, da bode tako obširna postava le težko ljudstvu umljiva itd. A to ni res. Novi postavni načrt stoji na občinski postavi iz let 1849 in 1866, vsaj glavna določila iz istih sprejela so se v novi načrt in ako je prišlo nekaj novih določil, prav lahko se bode prebivalstvo uživalo tudi v novi postavni načrt, kajti pridejalo se je le toliko novega, kar je dvajsetletna skušnja pokazala, da je potrebno. To se je pokazalo tudi v drugih kronovinah, kjer so čutili že prej potrebo, občinsko postavo premeniti. Mej mnogimi podrobnimi opazkami deželnega predsednika proti ugovorom manjšine, omenimo le nekatere. Reklo se je, pravi deželni predsednik, da se je s tem, da se županom podobčin odtegne pravica kaznovanja, spodkopala njih avtoriteta, kajti poslej bode župan glavne občine imel pravico kaznovati. A gotovo je to določilo jako po godu ogromni večini županov na Kranjskem, ki se pravice kaznovanja niti posluževati nečejo. Prava dobrotà se jim bode izkazala, da jim ne bode treba kaznovati, kajti koliko je pomislekov pri kaznovanju v malih občinah, sorodstvo,

prijateljstvo, skrb pred maščevanjem itd., tako, da se faktično nič ne kaznuje in da je avtoriteta županov ravno s tem pokončana. Le veliko breme odvezlo se bode županu male občine, ako se mu odvzame pravica kaznovanja in jo bode izvrševal župan glavne občine, pravično in brez vsake strahopetnosti. Mnogo se je tudi govorilo o skrajšanji avtonomije občin, a vse to je neresnično. Kar mala občina ne more zmagati, kakor napravo bolnic itd., to se dodeli glavnim občinam, odvzame se jim tedaj le breme in gotovo ugaia avtonomnemu principu bolje, če se od občine le to zahteva, kar faktično zmagovati morejo, posamezno, za druge zahteve pa se ustvari združena moč.

Poslanec Dežman pravi, da je jako sitna stvar, da deželni predsednik postavne načrte sestavlja, to je že opazoval lani pri mestnem štatutu Ljubljanskem. Gotovo je sitno za tiste deželne poslance, ki so bili pri enketi po deželnem predsedniku sklicani l. 1884 in takrat bili baje sporazumljeni z načrtom postave, sedaj pa imajo važne pomisleke, da bi glasovali za glavna določila tega načrta. Dežman pravi, da je že v enketi nasprotoval temu načrtu, katerega ne zmatra za vladno predlogo, kajti ministerstvo, kateremu se je doposlal, odklonilo ga je. Seveda, zakaj je ministerstvo to storilo, si vsak lahko sam razlaga. A načelo, katero določa postavni ta načrt, uravnava glavnih občin in podobčin, koji organizem doslej še v nobeni kronovini ni izvršen, moralo je ministerstvo le prestrašiti, da bi se v Kranjskej pričelo s tem jako nevarnim eksperimentom. Deželni predsednik nema potrebnega gradiva, da bi sestavljal v občinsko življenje tako daleč segajočo postavo, kajti le v izročenem področji ima odločevati vlada, drugače pa le deželni odbor. Ravno samostalni delokrog je najvažnejši, vlada pa o določilih deželnega odbora v tej zadevi nič ne zve. Baron Winkler je pri sestavi načrta nove občinske postave ravnal le v interesu vlade, kot birokrat, da bi zavaroval po glavnih občinah izročeni delokrog občin in prav je imel dotični član večine, kateri je rekel v odseku, da ne bodo glavne občine nič drugega, nego ekspositure c. kr. okrajnih glavarstev, samouprava podobčin pa

LISTEK.

Undina.

(Spisal André Theuriot; poslovenil Vinko.)

VIII.

(Konec.)

Ko se je bil tovariš udaljl, ostavila je Antoinetta kraj gozda ter Evonymovo knjigo pustivši mej suhim listjem, nastopila pot proti ribniku. Slana se je bila raztajala v solnci, lahne, vlažne megle plavale so nad travniki, proti jugu ležečimi. Dekle je spoznalo najmanjše podrobnosti na bregu, na katerem se je bila mudila plesni večer. Vse je bilo neizpremenjeno na istem mestu, vrbe malega otoka, polupodrti brv in vodna detelja, gibloča v vodi trolista peresa svoja. Sedla je bila na najskrajnejši rob obrežja ter glavo podpirajoč z roko, motrila ribnik. Njegovo površje je veter lahno gibal in jasni valovi so jej skoro oplakovali noge. Skozi čisto, zeleno vodo videle so se v precejšnji globočini na dnu plavajoče rastline, čez katere je časih šinil solnčni žarek, kakor bi jih poljuboval. Mirno je bilo tu in vsa beda in uničenje pozabljeno.

Ali bi ne bilo dokaj boljše, mislila si je Antoinetta, spati pod valovitim zagrinjalom teh trav, nego

da bi bila živa pokopana v poročni obleki, katero sovražim? Vedno je imela rada vodo, a ta hip zdela se jej je prijetnejša in mikavnejša nego kedaj poprej. Nagnila se je naprej ter z očaranim pogledom sledila žarke, potapljačice se pod gladino, a vendar kakor veriga zlatih prstanov polzečih preko nje. Voda je šepetala mej vrbami, kot kristalno čista daljna godba, polna laskave mehkohe; nepopisljivo mično zdelo se je deklici, poslušati jo. Čedalje bolj nagibalo se jej je uho tem tešičim glasom, čedalje globoče prodiral jej je pogled v blisketajočo globočino, čedalje bolj se jej je duša odvezovala od stvari zunaj nje. Nič več ni mislila, nobenega drugega šuma ni slišala. Nevidno polzelo jej je telo proti tem vabečim skrivnostnim valovom; v glavi se jej je jelo vrteti. Najedenkrat krepka roka prime njeno ter jo siloma potegne nazaj. Obrnivša se zakriči: „Jacques!“ in oči se jej zapro.

Sedel je poleg nje na obrežno kamenje. Kakor tisti plesni večer čutil je njeno srce, bijoče na njegovem; gledal je to blede obličje, udrte oči in mala, čisto otročja usta. Čarobnost Undinina se ga je bila polastila; krepkeje jo je objel ter pritisnil poljub na sklenene trepalnice. Kar ona odpre oči ter se vstrepetaši zopet zave, potem pa Jacquesovi roki strastno stisne k sebi.

„Ah!“ šepetala je, „nesem te več pričakovala! Še malo pozneje in ne bil bi me več našel!“

„Ti si hotela umreti!“ vsklikne on.

„Ne vem... a bila sem tako brezmejno nesrečna in zdelo se mi je, da pozabljam svoje trpljenje pri šumljanji vode, vabeče me v sé. „Ah!“ pravi tresoč se, „zdaj me vendar več ne ostaviš?“ Hudo ihtenje jej je zaprlo besedo in solze so jej udrle iz očíj.

Jacques jo skuša umiriti z milovanjem. Govori jej o Evonymovem početji ter jej razloži, kako je prišlo, da je njeno pismo stoprav danes čital. Dne 20. septembra odpotoval je bil s srcem, polnim jeze. „Vse sem sovražil,“ pravi, „tebe, Evonyma, ves svet. Sédel sem v prvi železniški vlak, ki je šel skozi, najrajši bi se bil peljal na konec sveta. Ustavil sem se pa tudi še le tam, kjer se neha železnica — v Bretagni. Tam, mej morjem in puštinjo skušal sem ozdraveti, a zaman. Tvoja senca spremljala me je povsod. Potem sem se vrnil v gozde auberivske, in prvi večer po svojem povratu zvedel sem, da se bodeš omožila z Evonymom.“

„Da, bila sem zelo zlobna,“ vzdihne ona, „a ko bi ti vedel, kako sem jokala, kako te čakala! Mislila sem, da se vrneš v L., da vzameš dekle z modrimi očmi, in lotila se me je besnost. Hotela

bode zelo oškodovana. V poročilu večine priporoča se brez vse skrbi, naj se razpuste okrajne blagajnice, katere so pa v Kranjski jako izvrstna naprava in deželni zbor sam je v jedni zadnjih sej sklenil, naj ta naprava vsaj še to leto ostane. Iz okrajnih blagajnic plačanim občinskim organom pač ne bode vse jedno, ali dobivajo svoje plačilo pri okrajni blagajnici c. kr. davkarije, ali pa bode treba za isto tako rekoč beračiti pri več glavnih županih dotičnega okraja. Deželni predsednik ima sam menda malo upanja, da bi se potrebno število glavnih županov našlo, zato je vsprejel v §. 15. svojega postavnega načrta jako trdo določbo, da more župan glavne občine stanovati v občini, katera je označena za uradni sedež glavne občine. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. februarja.

Česki poslanci z Moravskega bodo še v tem zasedanju **državnega zbora** predlagali nekatere premembe volilnega reda za Moravsko. — Nemški listi se ježe, da tako dolgo v gospodski zbornici ne pride Schmerlingov predlog na vrsto. Radi bi sedaj imeli razgovor o tem, ko ima zbornica dokaj časa, da bi debata dalj časa trajala.

Vnanje države.

Turčija z nezaupanjem gleda **Črnogoro**, ki se nekda pridno oborožuje. Pojasnila, katera je dala Črnogora, neso zadovoljila Porte. Zategadelj je začela Turčija polagoma pomnoževati vojake ob črnogorske meje, da bode pripravljena, ko bi Črnogorci začeli vojno.

Cankova predlogi vzbudili so nevoljo mej **bolgarsko** opozicijo. Burmov in Balabanov sta razposlala svojim privržencem okrožnico, v kateri obsojajeta postopanje Cankova in poudarjata, da se nečeta več družiti z njim.

Turška vlada nekda boče strogo paziti, da **bolgarski** beguni, ki so pribežali v Turčijo, ne bodo mogli se pripravljati, da bi oboroženi udri v Vzhodno Rumelijo in napravili ustajo. — Več veleposlanikov v Carigradu obiskalo je ruskega veleposlanika Nelidova in se z njim razgovarjalo o bolgarskem vprašanju.

Če tudi **Rusija** ne želi vojne, vendar se hoče dobro pripraviti za njo, ko bi se jej izogniti ne mogla. Mnogo za vojno potrebnih stvari je poslednje mesece naročila. Kakor poročajo ruski listi, naročilo je vojno oskrbnitvo do 15. februarja za Varšavski vojaški okraj 60.000 funtov svinca, potem pa še več drugih stvari, ki jih potrebuje trdnjavsko topništvo. Tudi za Peterburški vojaški okraj je naročeno mnogo svinca, 174 bolniških šatorov itd.

Do vojne mej **Francijo** in **Nemčijo** letos ne bode prišlo. Vse vznemirjujoče vesti nemških oficijozov imele so le namen strašiti volilce, da bi pri novih volitvah volili vladi povoljne kandidate. Ravno tako smemo zmatrati znano Moltkejevo izjavo proti konservativnej volilnej deputaciji le za volilni manevar. Bismarck želi dobiti državni zbor, ki bode vse dovolil, kar bode on zahteval. Da doseže svoj namen, so mu vsa sredstva dobra. Zaznamovati pa imamo mnogo vesti, ki kažejo, da se bode vsaj letos še mej Nemci in Francozi ohranil mir. Na poslednjem dvornem plesu naznanil je francoski veleposlanik v Berlinu grofu Herbartu Bismarcku, da je dobil važne depeše od svoje vlade. Naročeno mu je naznaniti, da francoska vlada želi ohraniti mir in da so vsa poročila o francoskem oboroževanju izmišljena. Poslednji ministerski svet je sklenil, da ne smejo vojske premikati brez do-

voljenja ministerskega sveta. Ruski veleposlanik grof Suvalov je v Berlinu po naročilu svoje vlade povprašal, če res misli Nemčija napasti Francijo. Povedali so mu, da ne. Ta odgovor je sporočil v Peterburg, Giers ga je pa naznanil francoskemu veleposlaniku, Laboulaye. „Nord“ se pa piše iz Peterburga, da ruska vlada misli, da se bode mir ohranil in da so vsa vznemirjujoča izvestja nemških listov le volilni manevar. Pa tudi sklicanje avstrijskih delegacij se ne sme poimenjati „Norda“ zmatrati za vznemirljivo. Avstrija je res v vojskinej organizaciji nekoliko zaostala in je jako naravno, da sedaj hoče dohiteti.

Sedaj ko se je papež izrekel, da želi, da bi katoliški poslanci v **nemškem** državnem zboru glasovali za povišanje vojske na sedem let, je nemška vlada sklenila posluževati se novega sredstva, da zmaga pri volitvah. V več krajih, kjer so doselej bili voljeni člani katoliškega centra, hoče postaviti svoje kandidate. V ta namen izbrali se bodo možje, ki so znani kot dobri katoličani, a se bodo zavezali, da bodo glasovali za septennat.

Po poročilih iz Massauaba je Ras-Alula zahteval od **italijanskega** poveljnika, da bi Italijani ostavili vse oddaljenejsje utrdbe pri Massauahu in obdržali samo mesto. Pismo, katero je Ras-Alula poslal italijanskemu poveljništvu, je pisal grof Salimbeni, ki je v abisinskem ujetništvu. Grof je prosil sam, da bi Italijani ustregli želji Abisincev, ker ga bodo slednji sicer umorili. General Gené je pa odgovoril, da dotičnih utrdb ne more ostaviti, kajti potrebne so za varstvo mesta.

Londonski dopisnik „Pol. Corr.“ se je razgovarjal z nekim **angleškim** ministrom o evropskem položaju. Minister se je izrazil, da ne verjame, da bi Nemčija začela vojno s Francijo. Vojna s Francozi bi Nemčiji mnogo škodovala. Cesar in nemška vlada ne želita vojne. Na Francoskem se nekateri že maščevati za poraze 1870 leta. Francozi pa poprej ne morejo pričakovati uspeha, da se Nemčija zamota v kako veliko vojno, ali pa če bi dobili kakega mogočnega zaveznika. To bi se zgodilo, ko bi se zaradi bolgarskega vprašanja začela evropska vojna. Nemčija bi bila kmalu prisiljena poseči v evropsko vojno. To bi pa porabili Francozi. Evropska vojna bi mnogo škodovala Angležem, zategadelj bode Anglija v bolgarskem vprašanju marsikaj rada prijenjala Rusiji, da se le izogne vojni.

Dopisi.

Iz Celovca 9. februarja. (Družba sv. Mohora.) Prav blizu je čas, ko bodo velečastiti gospodje poverjeniki zapisnike Mohorjevih družnikov za leto 1887. sklenili in družbinemu odboru v Celovec odposlali. Nabira udov se namreč konča z zadnjim dnevom tekočega meseca. Zategadelj vse častite stare ude in rodoljube, ki mislijo na novo pristopiti, prijazno opominjamo in nujno prosimo, naj se podvizajo in letnino svojim poverjenikom oddajo, da bode tem mogoče, svoje upisovalne pole o pravem času skleniti. Po opravljenem redu (točka 2) se oni, ki se ne da upisati do konca februarja, ne more več šteti za uda, ampak dobi za poslani denar samo toliko bukev, kakor po bukvarnicah. Zakasnjenci redno zapisovanje dokaj zavirajo in mnogo več truda prizadevajo. Tudi zamore družba marsikaj prihraniti, ako že do srede marca zvé, v kolikih iztisih da se imajo družbine knjige tiskati.

Mej letošnjimi knjigami dobé čestiti družniki jako lepo knjigo, spisano po slavnostnem gospodu katehetu A. Kržiči v Ljubljani, ki ima naslov „Osmero blagrov na svetu“ in obsega 12

ki ja je bičal. Včeraj sta si ruvala lase, hoteč umreti, danes pa jih je samo veselje, prazničnost in ljubezen. Bogme:

Zarés, ljubav je čuden učenik!
O blagor njemu, komur so neznane,
Ki jih uséka, krvaveče rane!“

Ti stih spomnili so ga zvezka njegovega najljubšega pesnika, katerega je bil izročil Antoinetti. „Strela!“ dejal je, „kaj pa moj Lafontaine? Gotovo sta ga pozabila pod kakim drevesom, in moja knjiga je v nevarnosti, da pogine v rosnj kopéli!“

Naglo se dvigne ter hiti navzdol iskat dragoceno knjigo. Stoprav ko jo je našel, pridruži se onima dvema in vsi trije se podajo proti Val-Clavinu.

Kaj naj še dalje pripovedujem? Evonyme je spametoval gospoda de Lisle in Jaques ter Antoinetta sta bila v novembru poročena. Danes vsi skupaj žive v vrvarskej ulici. Evonyme je postal kum prvemu otroku Undininemu. Deček pridno raste in Ormancey ga uči čitati v Lafountainovih basnih ter je ves srečen zaradi tega. „Uzgojam ga po svoje podobni“, pravi, „in očetovsko veselje uživam, ne da bi mi bilo treba trpeti zakonske grenkobe; postal sem strijc!“

tiskanih pol. Nadejamo se, da bode to dovršeno delo vsem udom dobro došlo. To knjigo bo družba dala trdo v prt vezati za one ude, ki letnini dodajo 40 kr. veznine.

Dobro znamenje in lep dokaz, kako je družba Slovincem priljubljena je to, da se je celó v daljnih krajih, v Ameriki, spominjajo. Nedavno je družbin odbor z veseljem prejel lepo število novih udov, namreč 40 samo iz dveh krajev države Minnesota, po č. g. Matiji Bilbanu. Bog daj, da bi se število družvenikov pomnožilo tudi letos!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 8. februarja.

Predseduje g. župan Grasselli. Navzočnih 20 odbornikov. Overovateljema zapisnika imenuje g. župan mestna odbornika Škrbinca in Trtnika. — Župan naznani, da je mestni odbornik Hinko Dolenc odložil svoj mandat in opozarja personalni in pravni odsek, naj se ozira na to odpoved pri bodoči volitvi družega razreda.

Mesti Zagreb in Gradec doposlali sta proračuna za l. 1887. Mestnim odbornikom predložila se je glavna bilanca loterijskega posojila ter izkaz denarnega prometa pri mestni blagajnici.

Podžupan Vaso Petričič nasvetuje, naj bi se gospodu županu naročilo, da se izreče pismena zahvala odstopivšemu odborniku dr. Dolencu. Jednoglasično vsprejeto.

V imenu personalnega in pravnega odseka poroča mestni odbornik Murnik o podelitvi mestne ustanove za kranjske invalide in nasvetuje, naj se ista v znesku 31 gld. 50 kr. podeli invalidu Juriju Bruliju.

Dr. Zarnik pa predlaga, naj se ustanova podeli komisijonarju Antonu Legatu, rodod Ljubljancu iz Trnovega, ki je bil tudi v boji ranjen in šteje danes že 65 let. Ta predlog podpira tudi mestni odbornik I. Valentinčič prav gorko. Pri glasovanju je jednako glasov za Brulija in za Legata, (10 proti 10) na kar gosp. župan dirmuje v zmislu dr. Zarnikovega predlaga in ustanova podeli se komisijonarju Legatu.

Dr. Zarnik poroča o dopolnilnih volitvah za mestni zbor. Poročevalec pravi, da so imena izstopivših mestnih odbornikov že znana po časopisih, samo, da je v drugem volilnem razredu pristatel še izstopivši odbornik dr. Hinko Dolenc. Volitev naj se določi za tretji razred dne 28. marca, za drugi dne 29. marca, za prvi razred pa dne 31. marca. Predlog se vsprejme.

Dr. Zarnik poroča v imenu pravnega in personalnega odseka, da se izvolita kot člana v naborni komisijon mestna odbornika Valentinčič in Velkovrh, v komisijon za odmero vojaških pristojbin pa mestna odbornika Pakič in Klein. Vsi izvojeni mestni odborniki, razen nenavzočnega g. Velkovrha izjavijo, da vsprejmo izvolitev.

O prošnji društva „Asylverein der Wiener Universität“ za podporo poroča dr. Stare in nasvetuje, ker je delovanje društva res obče koristno in se podpirajo, kakor je iz preloženega poročila razvidno, tudi Kranjci, da se dovoli podpora 25 gld. Obvelja.

Odbornik Fran Ravnikar poroča v imenu finančnega odseka o prošnji mestne babice Johane Šušteršič, naj bi se jej plača zvišala, kar se zgodi po nasvetu odsekov in se plača zviša od 60 gld. na 100 gld.

Podžupan V. Petričič, kot načelnik finančnega odseka predlaga, naj bi se kot dodatek k zadnjim nasvetom finančnega odseka o proračunu mestnega zaklada za leto 1887. še dodala plača in petletnice mestnega koncipista g. Mihaliča v skupnem znesku 1080 gld. in petletnice blagajnika in kontrolorja v znesku 170 gld. Obvelja. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Meščanstvo Ljubljansko) dobili so vsled sklepa v včerajšnji seji nastopni gg.: Gregor Pugl, starinar; Ferdinand Braunseis, gostilničar; Andrej Golob, čevljarski mojster; Janez Papež, sodarski mojster; Jože Bončar, pekovski mojster in hišni posestnik; Anton Mlakar, krojač, in Eduard Schlegel, učitelj na podkovski šoli. — V občinsko zavezo pa so bili vsprejeti gg.: Miroslav Soss, trgovec in hišni posestnik; Josip Poženel, trgovec in hišni posestnik; Peter Cotič, pismonosec; Aleksander Gruber, hišni posestnik in vodja glavne zaloge tabaka; Anton Mikuš, trgovec z lesom in hišni posestnik; Ivan Merluzzi, hišni posestnik in gostilničar; Anton

sem te prav hudo zadeti in sama sebe tudi; oklenila sem se ubozega Evonyma. Kazen je bila bridka, pristavi, „a če mi odpustiš, nikdar več ne bodem hudobna. Vse svoje nerodnosti pustila sem tu v ribniku.“

Prijel jo je za roke ter jih jej poljuboval. „Ljubim te,“ dejal je, „in moje življenje je tvoje!...“

Evonyme je sam ostal v sobici tam gori v gozdarskej hiši. Gledal je skozi okno ter z bistrim okom opazoval, kaj sta počela zaljubljenca. kakor dve senci črtajoča se na zelenem bregu. Olajšan se je oddahnil. „Hvala Bogu! mir je sklenjen.“ Na oknu je opazil pipo in tabak ter veselo vskliknivi natlačil si jo ter zapalil. „Čez dolgo časa“, mislil si je, „zdaj zopet pušim z mirno vestjo.“ Motril je kretanje mladega para z blaženim, mehkim čuvstvom, katerega človek lahko čuti z varnega obrežja zroč tja čez vzviharjeno morje.

„Prav gotovo“, govoril je sam s seboj, „se nikdar ne bodem oženil! Ti viharji neso zame; za dovoljeval se bodem s tem, da bodem sedel pri oknu ter gledal ljudi, dvigajoče sidro in paroma odhajajoče proti Kytheri. — A vender sta srečna, ta dva zaljubljenca, izprehajajoča se tam doli! Solnce se jima z nova smehlja in pozabila sta besni vihar,

Meršol, krojaški mojster; **Drag**, Neweklovsky, eskribnik Tschinkelovih tovar; **Anton Verhunc**, trgovski pomočnik; **Janez Češnjovar**, kramar; **Ivan Bonač**, knjigovez; **Jurij Zajec**, krčmar; **Janez Rajc**, strojevodja. Zagotovil se je vsprejem v občinsko zavezo J. C. Hamanu, trgovcu, in Jos. Knausu.

— (Maskerada „Sokola“ Ljubljanskega) bode letos zopet v čitalnični dvorani in se bodo v to porabili vsi zgornji in spodnji prostori. Pomnoženi odbor za maskarado ima danes zvečer drugo sejo, pri kateri se bode posvetovalo in sklepalo, kako bi se dekorirala dvorana in drugi prostori, kako bi se uredile in pospeševale skupine, in sploh o vseh navedbah, ki bodo omogočile, da bode maskarada tudi letos na vrhunci predpustnih vesellic. Več o tem prihodnjič.

— (Z Dunaja) se nam piše: Ker so Dunajski časopisi minole dni marsikaj poročali o sporih naših dijakov vseučilišnikov s tujimi elementi, prisiljen sem razmere pojasniti. 4. t. m. pridrvila se je nemško-židovsko-madžarska dijaška zveza „in corpore“ v slovensko-hrvatsko kavarno „International“. Akopram napad ni bil namenjen naravnost Slovencem, ampak dijakom rumunske narodnosti, udarili so vendar na nas, kot najbližjo zapreko. Surovost nemških dijakov je svetovno znana. I tu so jo pokazali, ali skupili so zanje krvave glave. Žal, da je bil tudi jeden Slovenec precej poškodovan na glavo. V soboto zvečer pa je zadela nesreča doktoranda med g. J. M., ki je bil jeden najbolj priljubljen dijakov, — ne samo v dijaških krogih temveč tudi v ostali slovenski in slovanski koloniji. Vračal se je iz „slovenskega kluba“ s prijateljem g. dr. K. Na potu opazi svojega „leibfiakera“, ter zadovoljno pogladi njegovega konja, kot starega znanca. V istem trenutku skoči mu nasproti generalnega štaba major Emil pl. Poth. — vozil se je v istem fiakeru, a g. M. ga niti opazil ni — izvleče sabljo in ga udari s tako silo po glavi, da se je g. M. zgrudil v naročje prijatelja K. Po tem junškem činu je zbežal major. Policija in „rešilna družba“ bili sta takoj pri rokah. Čeravno M. je težko ranjen, vendar upamo, da bode okreval. Proti majorju vrši se najstrožja preiskava in prepričani smo, da bode major drago plačal svojo nepremišljenost — da ne rabim drugega izraza.

— (Duhovske premembe v Lavantinski škofiji.) Za župnijo v Rogatci je predlagan gospod Josip Tombah, župnik v Šent. Vidu. — Umrl je g. Jarnej Cocej, župnik v Šmartinu na Paki.

— (Na Krškem) so „narodne“ dame ustanovile mej sabo odbor, koji bode priredil dne 17. t. m. na debeli četrtek „plesni venček“. Muziko bode preskrbel naš vrlji „godbeni klub“. Vabila bodo izključljivo slovenska. Živile vse one gospe in gospe, ki so se pri odborovej seji za to tako potegnile!

— (Iz Gornjegagrada:) Tukajšnji lovci napravijo dne 21. februarja, t. j. na pusten ponedeljek, v čitalniških prostorih „lovski venček“. Kakor se kaže, bode ta venec prav zanimiv, ker so velike priprave. — Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Ustopnina prostovoljna. Čisti dohodek namenjen je prostovoljni požarni brambi.

— (Društvo „Edinost“ v Središči) priredi v nedeljo dne 13. februarja 1887. v svojih prostorih veselico s tombolo, petjem in plesom. Ustopnina 20 kr. za osobo. — Začetek točno ob 1/2 7. uri zvečer. Godba Ptujška.

— (Mesečni semenj) je bil včeraj dobro obiskan. Prignalo se je 813 glav živine in sicer: 178 konj, 410 volov, 190 krav in 36 telet. Kupčija s konji ni bila posebno živahna, ker tujih kupcev, kakor Lahov, ni bilo na semenj, ker je prepo vedano konje čez mejo izvažati. Temveč se je prodalo goveje živine in so domači kakor tuji kupci veliko nakupili.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 9. februarja. (Oficijalno.) Izgube Italijanov dne 25. in 26. januarja pri Mas-sauahu: Mrtvih 23 častnikov in 497 vojakov, ranjeni 1 častnik in 81 vojakov.

Lyon 9. februarja. Blizu policijskega urada razpočili včeraj dve bombi. Dva policaja ranjena. Istodobno počila je v Saint Etienne bomba pod okni policijskega nadzornika.

London 9. februarja. Včeraj zvečer bila demonstracija socijalistov. Množica potem

razbila mnogo oken in oropala več prodajalnic. Policija napravila red.

Osiek 8. februarja. Doslej 18 osob za kolero zbolelo, 10 umrlo.

Crnovci 9. februarja. Deželni predsednik Alasani zvečer za srčnim mrtvoudom nagloma umrl.

Pariz 8. februarja. Ministerski svet sklenil, ustavljati se, da bi se debata o kreditu 86 milijonov odložila. Kredit namenjen je zboljšanjem oboroževanja, budgetni odsek ga je že odobril in nobena stranka se mu ni protivila.

Pariz 8. februarja. Zbornica dovolila brez debate 86 milijonov kredita za vojni urad, 30 milijonov za vojno brodogve.

Rim 8. februarja. V zbornici naznanil ministerski predsednik, da je ministerstvo odstopilo.

Glasouk (didaktofon).

Izumil Alojzij Luznik, učitelj v Škrbini na Krasu.

Odkar so bili iznašli instrumente na tipalnik (klavijaturo) za razna glasbena orodja, ni se posrečilo tistega tako preustrojiti, da bi bile glaske na zorno čitati v zvezi s tipalnikom. Velik trud pri poučevanju petja in glasbe je gotovo dal marsikateremu učitelju premišljevanje, kako bi se na zadnje glasbena sistema, oziroma instrument tako preustrojiti dal, da bi postala glasba lahko umljiva. A ostalo je vse, žal, pri starem toliko časa, dokler ni mlad, za glasbo izvrstno nadarjeni mož v duhu uzrl klavijaturo, ki je tako tesno in nazorno z glaskami (notami) zvezana, da je postala glasba pristopna vsakemu, kateri ima količkaj glasbene nadarjenosti.

Kaj pa je didaktofon?

Didaktofon je prav navadni harmonij, ki se po zunanosti kar nič ne loči od navadnih harmonijev; tudi pihala ima jednaka. Ako pa instrument odpreš, pade ti v očesi takoj klavijatura, katere tipke (taste) so barvane z barvami slovenske trobojnice. Srednji C je modre barve; potem pa so e, g, h, d in f proti desni rdeči, d, f, a, c, e in g pa beli. Basovske tipke od srednjega modro barvanega C proti levi strani so: a, f, d, h in g rdeče; h, g, e, c, a in f pa bele. Kakor znano, so vse glasbe postavljene na 5 črt (riž) in v prostore mej rižami. Zatorej smelo imenujemo glaske, postavljene na črte — rižnice, a one v prostorih — mejrižnice. Kako jasno in umevno je didaktofonov tipalnik sestavljen, sklepa lahko vsak glasbenik takoj, ako pomisli, da so vse rdeče tipke rižnice, a bele mejrižnice! — Število rdečih in belih tipk od srednjega C napravi ves obseg (ambitus), katerega je zmožen peti človeški glas. Instrument je torej jednake važnosti za pevca in igralca in mogoče je igrati vsakemu človeku popolnem neznano pesen (prvi glas) v jedni uri, ne da bi glaske poznal; treba le, da razloči, je li glaska na črti (rdeča) ali pa mej črtami (bela) in kolika je po številu od srednjega, modro barvanega C.

Namen tega instrumenta je torej ta, da se s pomočjo tega lahko vsakdo v prav kratkem času nauči glasbe. Treba je le poznati dolgost not in pomen križa in b (črni tast po vsem tipalniku). V par dnevih pa se lahko nauči prijemat tipke v tercah, sekstah itd. Ko pa se učencu razloži osnovni pojem intonacije in akordov, lazil bode počasi tudi po lažjih partiturah. Količkaj nadarjen pa priden učenec doseže vse to lahko v jednem tednu. (Skušnje so to potrdile). Ravno v tem času, paralelno s prvim, uči se lahko tudi petja; samo tvarina mora biti prikladna za oboje, t. j. za sviranje drugačna nego za petje. V tem kratkem času doseže učenec toliko, da se s pomočjo instrumenta nauči lahko vsako pesen. (Tudi to potrjujejo skušnje.) Po kratki vaji na didaktofonu zadobi se urnost, da se brez težave svira na klavirju in drugih klavirju podobnih instrumentih.

Druge tipke na didaktofonu so tako uravnane, da so od g dvočrtne oktave vse rižnice, kakor a, c, e, g itd. modro barvane, a mejrižnice so bele, kar vidno olajša branje glask v visokih ležah. Jednako prikazen modro barvanih tipk nahajamo tudi v basu: E, C, A, F itd. rižnice so modre barve; mejrižnice D, H, G itd. pa so bele.

Na vsakem konci didaktofona, v basu in violinu stoji pet gluhih, rezervnih tipk, katere se le takrat glase, kedar se tipalnik na desno ali levo stran pomakne. Zakaj pa to? Na didaktofonu se zamore vsak glasbeni komad v C igrati, naj bo pisan v katerem koli tonu, glasi se pa vsekako v dotičnem tonu. V to svrhu služi takoj pod tipalnikom umetno izpeljani stroj, kateri pomika tipalnik pod glasovne jezike dotičnega tona. Na pr. Skladba je pisana v Fis. Tu je treba najprej transponirati skladbo v C; potem, ko se je tipalnik pomaknil za tri cele tone više, igra se v C, a skladba se glasi v Fis. Ta naprava je visoke važnosti za pevca in sviralca. Prvemu je mogoče vse v C igrati, a drugi je v stanu mahoma spremeniti skladbo, recimo iz tona F v Fis, ne da bi sviral s tipkami v Fis; treba mu je le tipalnik za pol tona više pomakniti.

Didaktofon ima pa poleg barvanih tipk še pločice jednakih barv s tipkami nad in pod klavijaturo, na katerih je razločno pisan glasbeni alfabet

c, d, e — pa do, re, mi itd., da je vse še nazorneje. Instrument pa služi v polnej meri tudi strokovnjaku. Barvane tipke kar nič ne motijo, marveč se leža rok uravnjuje kar naglo po modro barvanem C v sredi stojećem.

Didaktofon je bil na Dunaji po glasbenih strokovnjakih z veliko pohvalo odobren; tudi je ravno tam dobil gospod iznajditelj patent za izdelovanje teh instrumentov. Glas ima krepak, sladak in vesel. Tipalnik v krasnih, neizbrisljivih barvah, 5, (oziroma 6 oktav) s 5 mi spremeni. Oblika je elegantna, prikladna za vsako sobo. Cena 200 gld. je jako nizka. Didaktofon je najprikladniši instrument za vse one, ki se imajo učiti kak „tasteninstrument“, osobito za majhne cerkve, učitelje, preparandije, pevske zборе, posamične pevce, ljudske in druge šole, kjer se peti uči itd.

Vsakemu, ki si želi imeti dober in praktičen instrument, priporočamo iskreno didaktofon. Naj se le zaupljivo obrne do iznajditelja, g. Luznika, učitelja v Škrbini (pošta v Komnu), žal mu ne bode. Tudi imamo povedati, da pripravlja gospod iznajditelj prav praktično šolo za svoj velevažni instrument.

Danilo Fajgelj,
glasb. skladatelj

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

IX. Gospod zbornični tajnik prečita naslednji ukaz vis. trgovinskega ministerstva: Neko c. kr. deželno oblastvo obrnilo je pozornost vlade na to, da se prodajajo posteljne odeje najslabejše vrste, katere so mesto z bombaževino podvlečene z neosnaženo takozvano volno od cunj.

Z ozirom na to, da so take posteljne odeje v zdravstvenem oziru ne malo nevarne, stavl se je predlog, naj se izda splošnja prepoved, da se ne smejo izdelovati in prodajati take kot bombažaste odeje ponujane, v resnici pa z zmesjo iz odpadkov ponošenih oblačil, porabljene posteljne oprave itd. podvlečene posteljne odeje.

Dasi se ne more dvomiti o zdravstveni sumljivosti takih izdelkov, bi vendar v predlagani prepovedi ne bilo izdatno varstvo, ker bi ne glede na težave, katere bi se uspešnemu uporabljanju prepovedi stavile na pot, potrebne zdravstvene navedbe ne smeje ostati omejene samo na ta jedini izdelek, marveč bi se morale raztegniti tudi na volno od cunj ploho, katera je predmet prometa, kateri je iz zdravstvene sumnive tvarine izdelan ter popolnem neočiščen pride v trgovino.

Predno se torej more v tem pričeti z naredbo, zadevajočo kvarne javne in zdravstvene interese, je treba o tej industriji in o načinu nje vršbe na sploh in posebej tudi še o tem se poučiti, če se izdelujejo v istini neočiščeni odpadki pri napravljani volne od cunj in če bi se uporaba razkuževalnih očiščenih sredstev prej ali pri izdelovanju dala izvesti ter bi se torej zaukazati mogla, dalje pri katerih izdelkih se rabi volna od cunj.

Na drugi strani je zopet tudi potrebno zvedeti, v kolikem obsegu se izvršuje ta industrija v domačiji, če se volna od cunj dobiva tudi iz inozemstva in če se slednja po njeni kakovosti more jednačiti z ono doma izdelano, kateri izdelki iz nje se nahajajo v trgovini in kaka škoda bi nastala, če bi se pač prepovedalo napravljanje in izdelovanje volne od cunj za oblačila in drugih s človeškim telesom v dotiko prihajajočih izdelkov, posteljnih odej, žimnic itd. in kaka škoda bi nastala s temi v zvezi stojećim industrijam.

Zbornica si je prizadevala v tej zadevi dobiti potrebna pojasnila, katera podaje odsek v naslednjem sestavljen:

V Ameriki in v Angleški, kjer se nedvojbeno izdeluje največ umetnih voln, pridejo v trgovino volne od cunj, kakor tudi druge umetne volne, katere se rabijo za razne namene. Pred nekaterimi leti prodajali so se ti odpadki za zelo nizke cene.

Nekaj let sim so vse tovarne na karbonizacijo urejene, katera v tem obstoji, da kisline razdejavajo bombaževne nitke ter ostanejo volnene nitke. Šivi se pri prebiranju cunj izrežejo in s to volno se potem na izprašilnici in trgalnici tako ravna, kakor z volnenimi ali bombažastimi cunjami. Razen umetne ovčje volne nahaja se v trgovini tudi večkrat umetna bombaževina, katera se rabi za različne stvari. Nadzorovanje nad rabo bi se pač težko izvelo. Ona umetna volna, katera se rabi pri tekstilni industriji, mora se že dobro preprati, kajti izdelana roba se v javavnici s sodo ali drugimi sredstvi izluži, je torej še bolj očiščena, kakor n. pr. volna od cunj, s katero se to ne godi in se vendar navadno rabi za podvleko odej. Z volno od cunj napolnjene odeje pa vendar ne morejo biti bolj škodljive, nego one, ki so napolnjene z bombažastimi odpadki. Če se hoče dopustiti, da se volna od cunj ne rabi neočiščena, mora se zaukazati, da se volna od cunj za podvleko posteljnih odej prav nič ali samo očiščena in oprana rabiti sme. Če se očiščenje izvrši z uporabo luga, mila, sode, ali da se samo cunj izprašijo ali raztrgajo na trgalnici, je pač jedno. Tak ukaz bi vendar mnogim onemogočil trgovino s cunjami. Trgovina z odpadki volnenih in bombažastih cunj je v Avstriji znatna, vendar ni prilično, to robo dobivati iz inozemstva. (Dalje prih.)

Migljaj uradništvo. V velikem delu sedeče životarenje je največkrat vzrok boleštim v želodci, na jetrih, zlatej žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (19-1)

Kegijačka zaveza „EDINOST“ izreka najsrčnejšo

zahvalo

vsem, ki so pripomogli k tako sijajni izvršitvi veselice na korist „Narodnemu domu“, osobito pa sl. Citalnici Ljubljanski in gosp. F. Ks. Souvanu za brezplačno prepustitev dvorane in več sob, gg. Turku in Sossu za prodajanje ustopnic, slednjemu kakor tudi gosp. dru. Gregoričnu pa za izvrstno voditav plesov.

Umrli so v Ljubljani:

7. februarja: Fran Lužar, mizar, 33 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko.

V deželnej bolnici:

6. februarja: Ignacij Korbar, delavčev sin, 3 leta, za slabostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. febr.	7. zjutraj	744.70 mm.	— 3.2° C	m. svz.	d. jas.	
	2. pop.	744.14 mm.	— 0.8° C	m. svz.	jas.	0.00 mm.
8. febr.	9. zvečer	744.02 mm.	— 3.4° C	m. svz.	jas.	

Srednja temperatura — 2.5°, za 2.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	78.20	78.05
Srebrna renta	80.80	80.25
Zlata renta	109.20	108.90
5% marčna renta	97.20	96.85
Akcije narodne banke	852.—	850.—
Kreditne akcije	274.25	271.60
London	127.80	128.10
Srebro	—	—
Napol.	10.10	10.11 1/2
C. kr. cekini	6.02	6.05
Nemške marke	62.72 1/2	62.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	164 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	97 „	96 „
Ogerska papirna renta 5%	87 „	85 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „	105 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113 „ 50 „
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126 „	126 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „	99 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	173 „	173 „
Kreditne srečke	100 „	100 „
Rudolfove srečke	10 „	16 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	105 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	209 „	209 „

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jako priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70-3)

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je

pristna francoska

GALERTA (Osteocolle saus odeur pour clarifier).

Iznenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri **A. Hartmann-u**

v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta.

Navod, kako se rabi, zastonj. (840-23)

Št. 81. O. š. s.

(88-1)

Oznanilo.

Zaradi oddaje zgradbe šolskega poslopja in vodnjaka za jednorazrednico v Gribljah, sodnijski okraj Črnomelj, vršila se bode zmanjševalna licitacija

dne 2. marca 1887

ob 10. uri zjutraj v Gribljah.

Vse delo je proračunjeno na 6774 gld. 96 kr. in se bode skupaj le jednemu samemu podjetniku oddalo.

Kdor hoče licitirati, uložiti mora 400 gld. kot vadij.

Proračuni, stavbeni načrti in licitacijski pogoji leže pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Črnomlju vsakteremu na pregled.

C. kr. okr. šolski svet v Črnomlju,

dne 6. februarja 1887.

Predpust 1887.

5 gld.

10 metrov **TERNO** dvojne širokosti, polvolnati, rosa, laks, bel, svetlomoder in slammatorumen, razpošilja po poštnem povzetju (39-8)

BERNHARD TICHOU v Brnu, Zeljni trh 18.

Uzoreci zastonj in franko.

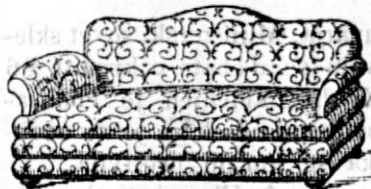
Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Pet najfinejših

moških Rococo-oblek

v različnih barvah, ki so stale nad 400 gld. in so pripravne za gledališča in za maskerade, prodam za tretjino gornje cene. (76-1)

M. Kune, krojaški mojster pod Trančo v Ljubljani.

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsakej sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavl sem svojim **divanom za malo časa nizko ceno**

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. **Za dobro delo se jamči.** Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. **Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, uzorce blaga franko. Gornja nizka cena velja le za malo časa,** torej prosim, se pravočasno oglasiti z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapetirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po ceni, **brzo in solidno.** Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54-6)

Pariška umeteljska izložba steklenih fotografij

Ljubljani, Schelenburgove ulice št. 4

v novi hiši tik kazine.

Od četrtega 10. februarja do ustevši

soboto 12. februarja:

V. serija:

(60-5)

Carigrad in Egipet.

Odprto vsak dan od 2. ure popoldne do 8. zvečer.

Ustopenina za osebo 20 kr. — Za šest ustopnic vkupe 90 kr. — Ustopenina za deca 10 kr.

Vsako nedeljo in četrtek nova izložba.

Skušena štupa za živino

po 50 kr.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste ter vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobe mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Dobiva se v

(803-16)

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Duppavski semenski oves,

ki je, kakor skušnje kažejo, **jako dober**, večkrat odlikovan z darili, posebno priporočen po dežel-nem kulturnem svetu, izvrsten, ki zgodaj zori, **56 kg. 1 hl. težek, originalna setev**, samo pri **grof. Zedtwitz-ovem rentnem uradu Duppau na Češkem. 1 hl. velja brez vreče 5 gld. a. v.** (86)

Umetne

(41-6)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja in vse zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu. I. nadstropje.

! Za zimsko zdravljenje !

Nova napolnitev

medicinalnega

(ki se pa ne sme zamenjati s tovar-niškim ribjim oljem)

ribjega olja.

Pristno in jedino zdravilno.

1 stekl. 60 kr., dvojne velikosti 1 gld.

Prodaja (802-16)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti, bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradn. registrovano varstveno znamko in firmo. (856-53)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicatess, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Altagasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-1)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA.**

FERDINAND BILINA & KASCH v LJUBLJANI.

Rokovice za plese

(74-3)

iz fine bele glače-jirhovine lastnega izdelka.

za gospode z 1 gumbom	gld. —.70.
„ „ 2 gumboma	— .70.
„ „ 4 gumbi	1.—
„ „ facon Sarah Bernhard s 6 gumbi dolgosti	1.30.
„ „ „ „ 8 „ „ „	1.60.
„ „ „ „ 10 „ „ „	1.90.
„ „ „ „ 12 „ „ „	2.20.
„ „ „ „ 14 „ „ „	2.50.
„ „ „ „ 16 „ „ „	2.80.

Pahljače za plese od danes nadalje za 50% ceneje.

Bele kravate za gospode po 15, 20, 25 in 30 krajcarjev.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.